

strategic priorities into a clearly structured system of programmed measures that ensure the achievement of sustainable development goals for regional water management. The expediency of using the program-targeted approach as a key regional management tool to coordinate actions among state authorities, local self-government, business entities, and water users is substantiated. The content and directions of programmed measures aimed at the innovative development of water management, increasing the reliability of infrastructure operation, protecting the population's living environment, developing the recreational and cultural potential of territories, countering global climate change, and minimizing the technogenic load on water resources are revealed. Significant attention is paid to the role of investment mechanisms, public-private partnerships, and cluster structures in ensuring the financial capacity of regional water management development programs. It is proven that the effective implementation of the water management development strategy requires a combination of program-targeted, project-based, and cluster approaches, thereby increasing the adaptability of management decisions to external challenges and ensuring comprehensive socio-economic and environmental outcomes. The practical significance of the results lies in their potential use by public administration bodies in developing regional programs for water management and infrastructure restoration in the post-war period.

Keywords: regional water management, development strategy, program-targeted approach, regional management, infrastructure, water management clusters.

Стаття надійшла до редакції 25.08.2025 р.

Бібліографічний опис статті:

Зубко А. Програмно-цільові інструменти реалізації стратегії розвитку водного господарства у системі регіонального менеджменту. Актуальні проблеми інноваційної економіки та права. 2025. № 5. С. 78-84.

Zubko A. Program-targeted tools for implementing the water management development strategy in the regional management system. Actual problems of innovative economy and law. 2025. No. 5, pp. 78-84.

УДК 330.3:338.2; JEL classification: O11, E22, H50, P27

DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2025-5-19>

КОЦКО Тарас Аркадійович, к.е.н., доц., доц. кафедри менеджменту підприємств, Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», <https://orcid.org/0000-0002-0111-0784>

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ІНТЕГРОВАНОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ В КОНТЕКСТІ СТРУКТУРНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Коцко Т. А. Проблеми формування інтегрованого інвестиційного клімату в контексті структурної трансформації економіки України.

У статті досліджуються проблеми формування інтегрованого інвестиційного клімату України у післявоєнний період та його вплив на структурну трансформацію економіки. Акцентується увага на ролі інституційних, фінансових і технологічних чинників, що визначають ефективність залучення інвестиційних ресурсів та інноваційний розвиток. Розкрито взаємозв'язок між якістю інвестиційного середовища та здатністю економіки адаптуватись до ризиків і стимулювати міжгалузеві потоки інвестиційних ресурсів. Доведено, що стратегічне орієнтування інвестиційної політики на інноваційні напрями розвитку забезпечує прискорене структурне оновлення та підвищує глобальну конкурентоспроможність держави. Обґрунтовано необхідність комплексного підходу до економічної політики, що поєднує інституційні реформи, розвиток людського капіталу та технологічне оновлення.

Ключові слова: інтегрований інвестиційний клімат, інвестиційні ресурси, економічна політика, інвестиційна політика, економічна безпека, економічний розвиток, структура економіки, структурна трансформація економіки.

Постановка проблеми у загальному вигляді. У системі напрямів економічної політики держави завдання формування сприятливого інвестиційного клімату в Україні залишаються сьогодні не просто актуальними, а й набувають нового змісту [1-3]. Очевидно, що в умовах війни, руйнування промислового комплексу, дисфункціональності банківської інфраструктури та посилення дефіциту фінансових ресурсів – інвестиційні процеси суттєво уповільнюються, відбувається перерозподіл інвестиційних потоків між різними сферами, ще більшою мірою поглиблюється їх розбалансованість, що обумовлює зміни в структурі економіки, активізуючи загрози економічній безпеці держави (ЕКБ) за комплексом складових [4]. Ситуація, що склалася, об'єктивно ускладнює процес державного управління економічним розвитком, можливості реагування на безпекові загрози, водночас потребуючи використання більш адаптивних та нестандартних підходів.

Економічна динаміка в економіці України за роки повномасштабної війни відображає масштаб та глибину її економічних наслідків, і що дуже важливо – відсутність потенціалу стійкості з точки зору темпів та якості зростання. За даними Центру економічної стратегії, падіння ВВП України у 2022 році сягнуло 28,8%, у 2023 році економіка відновила на 5,5%, за підсумками 2024 року зростання становило всього 2,9% [5]. За прогнозами Світового банку, у 2025 році слід очікувати 2% зростання реального ВВП [6]. Показники на рівні 2-3% не дозволяють компенсувати масштабних щорічних втрат, обумовлених війною. У [4, с. 4], акцентується увага на тому, що певне уповільнення економічного зростання у 2024 році сигналізує про поступове виснаження існуючих факторів відновлення на тлі нестабільності, створеної безпековою ситуацією.

Зазначені тенденції, за умов невизначеності військово-політичної ситуації та слабкості базових інститутів, формують не просто колосальний потенціал макроекономічної нестабільності, що є абсолютно очевидним, але закладають стійкі передумови економічної стагнації через критичне обмеження міжгалузеві

інтегрованості, посилення секторальної дисфункціональності та системну ескалацію безпекових загроз різноспрямованого характеру. Економічна система поступово втрачає структурну цілісність, визначеність. Країна все більшою мірою потрапляє у пастку системної кризи, яка пов'язана з стратегічною дезорієнтацією суб'єктів економічних відносин, їх економічною мотивацією, порушенням міжгалузевих та територіальних зв'язків, посиленням дезінтеграції економічної структури, накопиченням диспропорцій, зниженням ефективності управлінських та координаційних зв'язків. Сьогодні очевидними є уже чіткі ознаки такої кризи. Слід очікувати, що депресивний характер економічного циклу в середньостроковій перспективі зумовлятиме інерційність усіх його стадій, а потенційне пожвавлення відіграватиме незначну роль, матиме тимчасовий характер і не забезпечуватиме відновлення стійкої динаміки навіть за умов послаблення військово-політичних ризиків, реалізації тих чи інших інструментів стимулюючої економічної політики.

Війна завжди трансформує економічну архітектуру, однак наслідки таких трансформацій визначаються комплексом чинників. Економічна система України розпочала переорієнтацію на вимоги війни в умовах колосальних структурних диспропорцій, слабкості та низької диверсифікованості економіки, інституційної неефективності. Фінансова стабільність та функціонування економіки в надзвичайному режимі уже не один рік забезпечуються зовнішньою фінансовою підтримкою, яка певною мірою нівелює гостроту проблем розвитку економіки, її адаптації до нових умов. Відбулись кардинальні зміни в структурі економіки, зрозуміло, що її перспективна конструкція буде зовсім іншою. Незважаючи на складність ситуації, завдання стимулювання економічної динаміки не повинні залишатися поза увагою держави. Ключовим завданням економічної політики, від вирішення якого буде залежати характер економічного розвитку, є формування сприятливого інвестиційного клімату, і що найважливіше – забезпечення його інтегрованості.

В умовах війни, коли реалізація масштабних інвестиційних проєктів є вкрай ускладненою, особливого значення набуває активізація дрібних інвестиційних ресурсів і використання усіх можливих джерел інвестиційного потенціалу. Створення реально нових можливостей для інвестування в кризових умовах має передбачати орієнтацію не стільки на масштабні проєкти, які пов'язані з високими ризиками, скільки на активізацію дрібних інвестиційних ресурсів, залучення дрібного, локального капіталу з усіх можливих джерел. Така модель здатна підтримувати економічну динаміку, частково компенсуючи обмеженість крупного капіталу, який традиційно забезпечує міжгалузеву взаємодію, генеруючи потужні міжгалузеві імпульси. Активізація дрібних інвестиційних потоків дозволить уникнути пасти системної кризи, обмежити прояви її негативних ефектів, а найважливіше – формуватиме передумови для збалансування структурної динаміки в перспективі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми формування інвестиційного клімату досліджуються багатьма науковцями та експертами. Напрацьовані підходи, інструменти, методики є достатньо відомими та можуть бути покладеними в основу державної політики. У цьому контексті слід назвати праці Геєця В. М., Жаліла Я. А., Медведкової Н. С., Паливоди К. В., Савченка В. Ф., Вакулч М. М., Смесової В. Л., Штань М. В. та багатьох інших. Водночас специфіка ситуації, в якій опинилась Україна, потребує осмислення дещо іншого комплексу завдань, пов'язаних з формуванням інвестиційного клімату. Насамперед проблеми інвестиційного клімату слід розглядати в контексті структурних трансформацій, стратегічних економічних ефектів невизначеності воєнно-політичної ситуації, що потребує акценту уваги на забезпеченні його інтегрованості. Важливо усвідомити необхідність нової моделі державної економічної політики, яка б логічно інтегрувала різні її напрями та забезпечувала позитивні зрушення у сфері інвестиційного середовища, формуючи реальні можливості активізації джерел дрібних інвестиційних ресурсів.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Основними цілями статті є визначення контурів нової моделі економічної політики держави з урахуванням воєнно-політичної ситуації в країні та невизначеності її подальших тенденцій. Йдеться про модель, яка здатна забезпечити формування інтегрованого інвестиційного клімату та створити стійкі передумови для активізації потенційних джерел інвестиційних ресурсів на системній основі. Базовий цільовий орієнтир зосереджено на інвестиційному векторі державної політики, який постає ключовим у контексті завдань стимулювання економічної динаміки в умовах війни, руйнування структурних основ економічної системи та формування передумов її трансформації.

Виклад основного матеріалу дослідження. Довготривале військове протистояння України з російською федерацією обумовило не лише колосальні економічні втрати для країни, які пов'язані з руйнуванням промислового комплексу та інфраструктури [4, с. 3–6], але і кардинально змінило структурну конструкцію економіки. Катастрофічні руйнування окремих галузей, логістичної системи, обмеження експортних можливостей, інвестиційних ресурсів та переорієнтація економіки на потреби військових – фактори, які визначатимуть довготермінові тенденції економічного розвитку, незважаючи на особливості воєнно-політичної ситуації. Кардинально порушено пропорції та баланс між секторами, галузями, сферами національної економіки. Фактично сформована нова, нестійка та дезінтегрована модель економічної організації, ефекти якої проявляються непередбачувано у різних часових інтервалах, супроводжуються хаосом економічних процесів та формуванням колосального потенціалу нестабільності. Інвестиційний клімат зазнав колосальних деформацій. Економіка України функціонує в

режимі надзвичайних умов, її фінансова стабільність досягається підтримкою західних партнерів, а також прямими регулятивними заходами держави, що своєю чергою послаблює розуміння глибини економічної проблематики.

Інвестиційний клімат визначається комплексом факторів, є інтегрованим результатом змін у різних підсистемах економіки країни [7; 8; 9, с. 4–13]. Економічні, інституційні, організаційно-управлінські та інші механізми, які його формують, впливають не тільки на масштаби інвестиційної динаміки, але і на їх структуру, спрямованість, визначеність. У [1, с. 164–165; 7, с. 2; 8, с. 365–366] наведено різні підходи до визначення суті інвестиційного клімату та суміжних понять. Розглядаючи його зміст в контексті імперативів структурних трансформацій, слід наголосити, що сприятливий інвестиційний клімат має вирішувати задачі розвитку та реалізації інвестиційного потенціалу, міжгалузевого переливу капіталів, інноваційного розвитку, стратегічної стійкості та структурної збалансованості економіки. Вирішення вказаних задач потребує забезпечення інтегрованості інвестиційного клімату, що передбачає активну роль держави.

Таке поняття не є надто поширеним у науковому середовищі. Систематизуючи наукові дослідження щодо його змісту, під інтегрованим інвестиційним кліматом слід розуміти особливу властивість інвестиційного середовища, що формується під впливом держави, яка створює передумови для збалансованого, взаємообумовленого розвитку інституційної структури економіки та природи її економічного потенціалу. Вона відображає синергетичну взаємодію ключових складових: економічних, інституційних, політичних, соціальних, технологічних, інноваційних та екологічних – і забезпечує міжгалузеві ефекти та перерозподіл інвестиційних ресурсів на основі інтегрованих механізмів, які визначають адаптивність економічної системи.

Розуміння масштабності проблематики інвестиційного клімату потребує визначення комплексу його ключових завдань, які відображають багатовекторний вплив цілої системи факторів та умов на динаміку та якість економічних процесів, що своєю чергою формує природу структурної трансформації економіки. Узагальнюючи наукові положення, представлені в [1; 6–8], можна виокремити такі основні завдання, розв'язання яких забезпечує формування інтегрованого інвестиційного клімату:

- формування правового та організаційного середовища, що сприяє інвестиційній активності, а також мінімізація політичних, економічних, правових, фінансових, регуляторних, соціальних, технологічних і екологічних ризиків;
- розвиток та реалізація інвестиційного потенціалу економічної системи, мобілізація усіх потенційних джерел інвестиційних ресурсів, стимулювання внутрішніх і зовнішніх інвестицій;
- забезпечення міжгалузевого перерозподілу капіталу та його мобільності, що підвищує інвестиційну привабливість економіки, стимулює прояв міжгалузевих ефектів, прискорює освоєння нових технологічних укладів;
- посилення стратегічної орієнтованості інвесторів, що є важливою умовою для довгострокових інвестиційних рішень, які сприяють розвитку інвестиційного потенціалу, стабільності капіталовкладень та реалізації структурних і технологічних ефектів в економіці;
- активізація інноваційної діяльності, розширення її впливу на різні сегменти економіки, розвиток нових галузей, сфер діяльності, створення нових робочих місць;
- зменшення трансакційних, регуляторних та адміністративних витрат, що дозволяє прискорювати інвестиційні процеси, підвищувати їх економічну ефективність;
- формування стабільного та передбачуваного інституційного середовища державної політики

узгодженого з пріоритетами структурно-інноваційного розвитку, що забезпечує сталість регуляторних механізмів, підвищує інвестиційну привабливість економіки;

– збільшення гнучкості, адаптивності економіки до впливу внутрішніх і зовнішніх викликів, що створює передумови посилення її стратегічної стійкості та довгострокової конкурентоспроможності;

– розвиток ринку праці, банківської та парабанківської системи як складових інституційного середовища інвестиційної діяльності, що підвищує ефективність механізмів інвестування, мобільність фінансових і людських ресурсів, формує сприятливе середовище для розширеного відтворення капіталу;

– пом'якшення негативних ефектів конкурентного перерозподілу капіталів, асиметрії ринку та нерівномірності ресурсного забезпечення, що має важливе значення з точки зору оптимізації структури інвестиційних потоків і запобігання виникненню структурних дисбалансів;

– розвиток людського потенціалу, удосконалення ринку праці та посилення його гнучкості відповідно до потреб структурної модернізації економіки, підвищення продуктивності праці, а також формування сприятливих умов для залучення та реалізації інтелектуального капіталу.

На жаль, в Україні протягом багатьох років не вдалося суттєво змінити ситуацію у сфері інвестицій: базові проблеми в економіці, насамперед в інституційному та інвестиційному секторах, лише ускладнились під впливом дестабілізуючих факторів війни. Суперечлива та неефективна економічна політика суттєво обмежила можливості економіки, процеси інвестиційної динаміки, її сталості. Так, норма валового нагромадження основного капіталу в Україні була низькою і в довоєнний час – у 2020 році її рівень (13% ВВП) був удвічі меншим порівняно з найбільш розвиненими країнами світу (24,9%) та у 2,5 рази порівняно з країнами середнього рівня доходів (32,4%) [2, с. 38].

У повоєнний період в силу об'єктивних економічних законів слід очікувати поживлення економічної динаміки, однак масштаб задач вимагатиме підвищеної інвестиційної активності. Згідно з [2, с. 39], відтворення втраченого країною потенціалу вимагатиме норми нагромадження основного капіталу на рівні 30-35% ВВП. Водночас науковці цілком аргументовано звертають увагу на те, що глибина очікуваного падіння може бути значно більшою, відтак, реалізація такої задачі в практичній площині має передбачати системну національну економію та акумуляцію ресурсів з усіх можливих внутрішніх та зовнішніх джерел з метою збільшення рівня національного інвестування.

За оцінками уряду України, ряду міжнародних фінансових організацій на відновлення української економіки знадобиться більше 500 млрд дол. США. Згідно зі «Швидкою оцінкою завданої шкоди та потреб на відновлення» (RDNA4), у період з 24.02.2022 року до 31.12.2024 року підготовленою групою Світового банку, урядом України, Єврокомісією та ООН, вартість післявоєнного відновлення в Україні станом на кінець 2024 року склала майже 524 млрд дол. США, що перевищує попередні оцінки (RDNA3) на 38 млрд дол. США [4, с. 4]. Отже, виникає проблема не просто пошуку таких обсягів фінансових ресурсів, але ж і створення передумов для реалізації механізмів їх ефективного використання, орієнтованих на розв'язання стратегічних і структурних завдань національної економіки.

Інтегрованість інвестиційного клімату виступає ключовою передумовою підвищення інвестиційної активності, залучення довгострокового капіталу та забезпечення структурної модернізації виробничого потенціалу. Реалізація таких завдань створюватиме підґрунтя для прояву міжгалузевих ефектів інвестування, збалансування структурних пропорцій і становлення нової моделі економічного розвитку, в основі якої закладено

механізми саморозвитку, інноваційного оновлення, стійкості, гнучкості та адаптивності.

Вирішення завдань забезпечення інтегрованості інвестиційного клімату має ключове значення як у стратегічному вимірі, так і з позиції поточної економічної динаміки. Руйнування економічного потенціалу внаслідок війни актуалізує необхідність максимальної мобілізації всіх можливих джерел економічної активності – від ресурсів домашніх господарств і малого бізнесу до ініціатив територіальних громад та локальних інвестиційних фондів. За умов тривалого воєнного протистояння особливо важливо забезпечувати інвестиційну активність та економічну динаміку, незважаючи на перебіг воєнних дій, шукати можливості адаптації до умов тривалої війни як економіки, так і життя країни загалом. Саме крізь таку призму доцільно формувати модель економічної політики, у тому числі її інвестиційну складову. Інвестиційний клімат, орієнтований на поступову активізацію різномірних джерел інвестиційних ресурсів, здатен забезпечити збалансування трансформаційних процесів в економіці, сприяти її структурній перебудові та прискорити вихід на висхідну траєкторію розвитку у повоєнний період, формуючи нову архітектуру економічної системи України.

Реальні зрушення в інвестиційній сфері економіки потребують системної політики за комплексом її напрямів. Посилення ефективності інституцій – ключове завдання щодо покращення інвестиційного клімату, забезпечення його інтегрованості. Модель інвестиційної політики слід вибудовувати з огляду на нові реалії, потреби війни та стратегічні виклики, розуміння завдань повоєнної відбудови. Довоєнні пріоритети у сфері реформування економіки, економічних трансформацій суттєво ускладнились, створена об'єктивна необхідність переосмислення завдань, інструментарію, механізмів політики. Проблеми інвестиційного клімату, інвестиційної політики загалом доцільно розглядати в контексті формування нової моделі економічної системи, структура якої зазнаватиме все більших змін. У цих умовах ключовим завданням держави стає забезпечення прогресивного, структурно збалансованого характеру таких змін.

Розглядаючи проблеми структури економіки України під іншим кутом, варто зазначити, що війна певною мірою виступає каталізатором тих структурних зрушень, які тривалий час залишались нереалізованими через інституційну інерційність та обмеженість реформаторських механізмів. Безумовно, ціна такої трансформації є колосальною, однак вона створює нові імперативи для переосмислення засад економічного розвитку. Саме тому у післявоєнний період особливого значення набуває створення передумов для забезпечення структурної ефективності інвестиційних процесів. Адже зростання масштабів інвестування в умовах інституційної дисфункціональності, несприятливості клімату може виявитись потужним фактором формування малоєфективної структури економіки, яка матиме обмежений потенціал саморозвитку, інноваційного оновлення.

Крім того, без суттєвих зрушень у сфері формування сприятливого інвестиційного клімату західні партнери, ймовірно, обмежуватимуть масштаби фінансової підтримки, кредитування та участі у реалізації інвестиційних і відновлювальних проєктів. Адже довіра до економічного середовища є базовою передумовою довгострокової співпраці та залучення приватного капіталу.

Водночас структурна трансформація національної економіки потребує не лише зростання обсягів інвестицій, а й їх інноваційного спрямування – орієнтації на створення нових технологій, модернізацію виробництва, розвиток наукоємних секторів. Інвестиції без інноваційного наповнення не забезпечать якісної зміни економічної структури та зростання конкурентоспроможності країни. На порядку денному постають завдання технологічного

оновлення оборонно-промислового комплексу та модернізації систем озброєнь, розв'язання яких без активної участі міжнародних партнерів, доступу до передових технологій і спільних інноваційних проєктів, буде надзвичайно складним. Таким чином, формування інтегрованого та відкритого інвестиційного середовища має розглядатись не лише як внутрішня економічна потреба, а як ключовий чинник інтеграції України у глобальний економічний і технологічний простір, що визначатиме потенціал її відновлення та розвитку у післявоєнний період.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Повоєнне відновлення економіки України зумовлює появу нових викликів у сфері формування інвестиційного клімату та водночас створює можливості для стратегічної трансформації національної економічної системи. У сучасних умовах інвестиційний клімат перестає розглядатись виключно як чинник залучення капіталу, а набуває функцій комплексного індикатора здатності економіки адаптуватись до надзвичайних ризиків,

активізувати міжгалузеві потоки ресурсів, стимулювати інноваційний розвиток та забезпечувати гнучке відтворення капіталу.

Системне вирішення проблем інвестиційного клімату передбачає не тільки зниження політичних, економічних та правових ризиків, а й модернізацію інфраструктури, розвиток людського потенціалу, забезпечення стратегічного орієнтування інвесторів та активізації фінансових і технологічних механізмів, здатних оновлювати структуру економіки. У цьому сенсі інвестиційний клімат виступає не лише передумовою залучення ресурсів, а й платформою для реалізації нової моделі економічного розвитку, що визначає довгострокову конкурентоспроможність та стійкість держави у глобальному економічному просторі. Забезпечення інтегрованості інвестиційного клімату постає ключовим завданням економічної політики держави, вирішення якого дозволить сформулювати базові передумови якісного економічного розвитку.

Література.

1. *Рябикіна Н. І., Короленко О. Б., Рябикіна К. Г.* Інвестиційний клімат України в умовах глобальних ризиків: виклики та можливості для бізнесу. *Актуальні питання у сучасній науці*. 2024. № 11(29). С. 159-172. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-11\(29\)-159-172](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-11(29)-159-172).
2. Відновлення та реконструкція повоєнної економіки України : наукова доповідь. Київ: НАН України, ДУ «Ін-т екон. та прогнозув. НАН України», 2022. 305 с. URL: <http://ief.org.ua/wpcontent/uploads/2022/12/Vidnovlennja-ta-rekonstrukcja-povojennoji-ekonomiky.pdf>.
3. Економічна безпека України в умовах довготривалої війни: експ.-аналіт. доп. Київ : НІСД, 2024. DOI: <https://doi.org/10.53679/NISS-analytrep.2024.08>.
4. Економічна безпека України в умовах високих воєнних ризиків та глобальної нестабільності : експ.-аналіт. доп. / Я. Базилук Я. та ін.; за заг. ред. Я. Жаліла. Київ : НІСД, 2025. DOI: <https://doi.org/10.53679/NISS-analytrep.2025.03>.
5. Центр економічної стратегії. Веб-сайт. URL: <https://ces.org.ua/tracker-economy-during-the-war/>.
6. Світовий банк. Веб-сайт. URL: <https://www.worldbank.org/ext/en/country/ukraine>.
7. *Материнська О., Пустова П.* Відновлення та розвиток: інвестиційні перспективи України після війни. *Економіка та суспільство*. 2024. Вип. № 64. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-64-28>.
8. *Антоненко В., Ляшок Я., Попова О., Катранжи Л., Ляшок Н.* Інвестиційна привабливість України в контексті її поствоєнного відновлення. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики*. 2024. № 4. DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptr.4.57.2024.4410>.
9. Пріоритети інвестиційної політики в контексті модернізації економіки України : аналітична доповідь / А. П. Павлюк та ін.; за ред. Я. А. Жаліла. Київ : НІСД, 2013. 80 с. URL: https://www.niss.gov.ua/sites/default/files/2013-09/Invest_polit.indd-c9ae5.pdf.

References.

1. *Ryabukina, N. I., Korolenko, O. B., & Ryabukina, K. H.* (2024). Investytsiyni klimat Ukrainy v umovakh hlobalnykh ryzykiv: vyklyky ta mozhlyvosti dlia biznesu [Investment climate of Ukraine in the context of global risks: challenges and opportunities for business]. *Aktualni pytannia u suchasni nauki*, no. 11(29), pp. 159–172. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-11\(29\)-159-172](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-11(29)-159-172).
2. *Vidnovlennia ta rekonstruktsiia povoiennoi ekonomiky Ukrainy: naukova dopovid* [Recovery and reconstruction of Ukraine's post-war economy: scientific report]. (2022). Kyiv: NAN Ukrainy, DU "Instytut ekonomiky ta prognuzuvannia NAN Ukrainy". 305 p. Available at: <http://ief.org.ua/wpcontent/uploads/2022/12/Vidnovlennja-ta-rekonstrukcja%20povojennoji-ekonomiky.pdf>.
3. *Ekonomichna bezpeka Ukrainy v umovakh dovhotrivaloi viiny: ekspertno-analitychna dopovid* [Economic security of Ukraine in conditions of prolonged war: expert-analytical report]. (2024). Kyiv: NISD. DOI: <https://doi.org/10.53679/NISS-analytrep.2024.08>.
4. *Ekonomichna bezpeka Ukrainy v umovakh vysokikh voiennykh ryzykiv ta hlobalnoi nestabilnosti: ekspertno-analitychna dopovid* [Economic security of Ukraine under high military risks and global instability: expert-analytical report]. (2025). *Bazyluk, Ya. et al.; Zhailo, Ya.* (Ed.). Kyiv: NISD. DOI: <https://doi.org/10.53679/NISS-analytrep.2025.03>.
5. *Tsentr ekonomichnoi stratehii* [Center for Economic Strategy]. Website. Available at: <https://ces.org.ua/tracker-economy-during-the-war/>.
6. *Svitovyi bank* [World Bank]. Website. Available at: <https://www.worldbank.org/ext/en/country/ukraine>.
7. *Materynska, O., & Pustova, P.* (2024). *Vidnovlennia ta rozvytok: investytsiini perspektivy Ukrainy pislia viiny* [Recovery and development: investment prospects of Ukraine after the war]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no. 64. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-64-28>.
8. *Antonenko, V., Liashok, Ya., Popova, O., Katranji, L., & Liashok, N.* (2024). *Investytsiina pryvablyvist Ukrainy v konteksti yii postvoiennoho vidnovlennia* [Investment attractiveness of Ukraine in the context of its post-war recovery]. *Finansovo-kredytna diialnist: problemy teorii ta praktyky*, no. 4. DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptr.4.57.2024.4410>.
9. *Priorytety investytsiinoi polityky v konteksti modernizatsii ekonomiky Ukrainy: analitychna dopovid* [Priorities of investment policy in the context of modernization of Ukraine's economy: analytical report]. (2013). *Pavliuk, A. P. et al.; Zhailo, Ya. A.* (Ed.). Kyiv: NISD. 80 p. Available at: https://www.niss.gov.ua/sites/default/files/2013-09/Invest_polit.indd-c9ae5.pdf.

Abstract.

Kotsko T. A. Problems of forming an integrated investment climate in the context of structural transformation of the economy of Ukraine.

The article examines the challenges of creating an integrated investment climate in Ukraine in the post-war period and their impact on the economy's structural transformation and economic security. The integrated investment climate is considered a special property of the investment environment, shaped by the state and creating the prerequisites for a balanced, mutually dependent development of the institutional structure of the economy and the nature of its economic potential. The emphasis is on the fact that the integrated investment climate reflects the synergistic interaction of key components – economic, institutional, political, social, technological, innovative, and environmental – and provides inter-sectoral effects and the redistribution of investment resources through integrated mechanisms that determine the adaptability of the economic system. A set of tasks is identified whose solutions contribute to the formation of an integrated investment climate. It is proven that, due to the war, the proportions and balance among sectors, industries, and spheres of the national economy in Ukraine have been radically disrupted, and a new, unstable, and disintegrated model of economic organization has emerged, posing colossal threats to economic security. Attention is focused on the fact that such problems in the macroeconomic sphere significantly limit investment processes, increasing chaos, inter-sectoral imbalance, and the destructive nature of the economy. Attention is drawn to the fact that a favorable investment climate should address the problems of developing and implementing investment potential, inter-sectoral capital flows, innovative development, strategic stability, and the structural balance of the economy. Solving these problems requires integrating the investment climate, which requires an active role by the state.

Keywords: integrated investment climate, investment resources, economic policy, investment policy, economic security, economic development, economic structure, structural transformation of the economy.

Стаття надійшла до редакції / Received 25.10.2025

Прийнята до друку / Accepted 05.11.2025

Бібліографічний опис статті:

- Коцко Т. А. Проблеми формування інтегрованого інвестиційного клімату в контексті структурної трансформації економіки України. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права*. 2025. № 5. С. 84-87.
- Kotsko T. A. Problems of forming an integrated investment climate in the context of structural transformation of the economy of Ukraine. *Actual problems of the innovative economy and law*. 2025. No. 5, pp. 84-87.